ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

ผลของโปรแกรมการส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนต่อพฤติกรรมสุขภาพ ของผู้ที่เป็นเบาหวาน โรงพยาบาลห้างฉัตร จังหวัดลำปาง

ผู้เขียน

นางทิพย์ศุภางค์

สุวรรณศร

ปริญญา

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลผู้ใหญ่)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

อาจารย์ คร.ประทุม

สร้อยวงค์ ประธานกรรมการ

รองศาสตราจารย์ คร.พิกุล

บุญช่วง กรรมการ

บทคัดย่อ

เบาหวานเป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญทั้งในประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศที่กำลัง เป็นโรคที่รักษาไม่หายแต่สามารถควบคุมได้โดยการควบคุมระดับน้ำตาลให้อยู่ในเกณฑ์ ปกติด้วยการปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสมและสม่ำเสมอ ดังนั้นการส่งเสริมให้ผู้ที่เป็น เบาหวานมีความมั่นใจในความสามารถของตนเองจึงมีความจำเป็น การศึกษาวิจัยกึ่งทดลองชนิด กลุ่มเคียววัดก่อนและหลังการทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการส่งเสริม สมรรถนะแห่งตนต่อพฤติกรรมสุขภาพของผู้ที่เป็นเบาหวาน กลุ่มตัวอย่างคัคเลือกตามเกณฑ์ที่ กำหนด ประกอบด้วยผู้ที่เป็นเบาหวานชนิคที่ 2 ที่ไม่สามารถควบคุมระดับน้ำตาลได้จำนวน 15 ราย ที่มารับการตรวจรักษาที่คลินิกเฉพาะโรคเบาหวาน แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลห้างฉัตร จังหวัด ลำปาง ตั้งแต่เคือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2549 ถึงเคือนมีนาคม พ.ศ. 2550 กลุ่มตัวอย่างได้รับโปรแกรม การส่งเสริมสมรรถนะแห่งตน ประกอบด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมสมรรถนะแห่งตน 3 ครั้ง และการติดตามเยี่ยมบ้าน 3 ครั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย 1) เครื่องมือที่ใช้ใน การรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนบุคคล และแบบประเมินพฤติกรรมสุขภาพใน ผู้ที่เป็นเบาหวานซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน หาค่าดัชนี ความตรงตามเนื้อหามีค่าเท่ากับ 0.88 และหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา ของครอนบาค เท่ากับ 0.74 และ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการคำเนินการศึกษา ประกอบด้วย โปรแกรม ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน การส่งเสริมสมรรถนะแห่งฅน และแบบประเมินการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในผู้ป่วยเบาหวาน หาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือโคย

ใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคได้เท่ากับ 0.80 ประเมินผลของโปรแกรมการส่งเสริม สมรรถนะแห่งตนต่อพฤติกรรมสุขภาพในสัปคาห์ที่ 8 โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมสุขภาพของ ผู้ที่เป็นเบาหวาน วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมก่อนและหลังได้รับโปรแกรมส่งเสริม สมรรถนะแห่งตนโดยใช้ สถิติวิลคอกซอน ซายน์ด์ แรงค์ เทสท์ ผลการศึกษา พบว่าผู้ที่เป็นแบาหวาน ภายหลังได้รับโปรแกรมการส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนมีคะแนนพฤติกรรมสุขภาพสูงกว่าก่อนได้รับโปรแกรมส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนมีคะแนนพฤติกรรมสุขภาพสูงกว่าก่อนได้รับโปรแกรมส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการศึกษาครั้งนี้แสคงให้เห็นว่าผู้ที่เป็นเบาหวานที่ได้รับโปรแกรมการส่งเสริมสมรรถนะ แห่งตนมีการรับรู้สมรรถนะในตนเองเพิ่มขึ้นและมีความมั่นใจในการปฏิบัติกิจกรรมการดูแลสุขภาพ ที่เหมาะสม ทำให้ผู้ที่เป็นเบาหวานมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ ดังนั้นจึงควรพิจารณาให้ มีการผสมผสานโปรแกรมการส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนกับการพยาบาลปกติที่ให้สำหรับผู้ที่เป็น เบาหวานเพื่อให้สามารถควบคุมระดับน้ำตาลได้แและคงไว้ซึ่งพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสมต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved **Independent Study Title**

Effect of Self-efficacy Enhancing Program on Health Behaviors

Among Persons with Diabetes Mellitus in Hangchat Hospital,

Lampang Province

Author

Mrs. Thipsupang

Suwanasom

Degree

Master of Nursing Science (Adult Nursing)

Independent Study Advisory Committee

Lecturer Dr. Pratum

Soivong

Chairperson

Associate Professor Dr. Pikul

Boonchuang

Member

ABSTRACT

Diabetes Mellitus is counted as a significant health problem in both developed and developing countries. It is an incurable disease but it can be controlled by keeping blood sugar at a normal level with an appropriate and consistent health behaviors. Therefore, an enhancement of self-efficacy among persons with diabetes mellitus is essential. This quasi-experimental study design, one group pretest-posttest design, aimed to examine the effect of the self-efficacy enhancing program on health behaviors among persons with diabetes mellitus. Purposive sampling included 15 persons with uncontrolled type 2 diabetes mellitus receiving treatment at the Diabetic Clinic, out-patient department, Hangchat hospital, Lampang province during November, 2006 to March, 2007. The samples received the self-efficacy enhancing program including three sessions of self-efficacy enhancing activities and home visits three times. Instruments in this study consisted of; 1) instrument for data collection, including the Demographic Data Tool, and the Health Behaviors of Person with Diabetic Mellitus Questionnaire, its content validity was approved by three experts and the content validity index was 0.88 as well as the internal consistency using Cronbach's alpha coefficient was 0.74; and 2) instrument for intervention, including the self-efficacy enhancing program which the content validity was approved by three experts, and the Perceived Self-efficacy Questionnaire which the

internal consistency using Cronbach's alpha coefficient was 0.80. The evaluation of the program was conducted upon the completion of the intervention at the eighth week post intervention by using the Health Behaviors of Person with Diabetic Mellitus Questionnaire. Comparison of health behaviors scores before and after receiving the self-efficacy enhancing program was analyzed by using Wilcoxon Signed Ranks Test. The results revealed that mean scores of health behaviors after receiving the self-efficacy enhancing program were statistically significantly higher than that of before (p<.01).

The finding of this study demonstrated that persons with diabetes mellitus, receiving the self-efficacy enhancing program, increased their perceived capabilities and confidence in performing appropriate health behaviors. Consequently, they modified their health behaviors. Thus, the self-efficacy enhancing program may be integrated into the provision of conventional care for persons with diabetes mellitus in order to control blood sugar level and maintain their overall health.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved